

C_2022432PL.01000901.xml

14.11.2022

PL

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

C 432/9

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék (Węgry) w dniu 11 sierpnia 2022 r. – Global Ink Trade Kft/Nemzeti Adó és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sprawa C-537/22)

(2022/C 432/11)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Global Ink Trade Kft.

Druga strona postępowania: Nemzeti Adó és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Pytania prejudycjalne

1)

Czy stanowi naruszenie zasady pierwszeństwa prawa Unii i prawa do skutecznego środka prawnego zagwarantowanego w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą praw podstawowych”) okoliczność, że sąd państwa członkowskiego, który orzekał w ostatniej instancji, dokonuje wykładni orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości (wydanego w formie postanowienia w odpowiedzi na wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, którego przedmiotem było w sprawie orzecznictwo wypracowane przez ten sam sąd orzekający w ostatniej instancji) w ten sposób, że nie zawiera ono żadnego nowego elementu, który skutkuje lub może skutkować obaleniem wcześniejszych orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości lub zmian wcześniejszego orzecznictwa krajowego wypracowanego przez sąd orzekający w ostatniej instancji?

2)

Czy zasady pierwszeństwa prawa Unii i prawo do skutecznego środka prawnego zagwarantowane w art. 47 karty praw podstawowych należy interpretować w ten sposób, że zasada pierwszeństwa orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości ma zastosowanie także wtedy, gdy sąd państwa członkowskiego orzekał w ostatniej instancji odwołuje się również do swoich wcześniejszych wyroków jako precedensu? Czy można udzielić odmiennej odpowiedzi w świetle

art. 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości, jeżeli orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości ma formę postanowienia?

3)

Czy w ramach ogólnego obowiązku sprawowania kontroli przez podatnika, niezależnie od wykonania i charakteru transakcji gospodarczej wykazanej w fakturach oraz mając na uwadze art. 167, art. 168 lit. a) i art. 178 lit. a) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (zwanej dalej „dyrektywą VAT”) (1), a także zasady pewności prawa i neutralności podatkowej, można wymagać od podatnika, czyniąc z tego przesłankę prawa do odliczenia VAT – w przypadku braku w tym zakresie przepisów prawa danego państwa członkowskiego – utrzymywania osobistego kontaktu z wystawcą faktury bądź kontaktowania się z dostawcą jedynie za pośrednictwem oficjalnie podanego adresu poczty elektronicznej? Czy można uznać, że okoliczności te dowodzą, potwierdzonego obiektywnymi okolicznościami, naruszenia należytej staranności, jakiej należałoby oczekiwać od podatnika, biorąc pod uwagę, że okoliczności te nie miały jeszcze miejsca w chwili, gdy podatnik przeprowadza stosowne kontrole przed nawiązaniem stosunku handlowego, lecz stanowi? czy?? istniejącego między stronami stosunku handlowego?

4)

Czy zgodne z przywołanymi przepisami dyrektywy VAT oraz zasadą neutralności podatkowej, lecz przede wszystkim z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, które w ramach wykąadni tych przepisów nakłada na organ podatkowy cię??ar dowodu, są wykąadnia przepisów prawa i praktyka ukształtowane w państwie członkowskim, zgodnie z którymi podatnikowi posiadającemu fakturę zgodną z przepisami dyrektywy VAT odmawia się prawa do odliczenia VAT na tej podstawie, że nie prowadzi on swojej działalności z należytą starannością, ponieważ nie wykazał, że jego działalność nie ograniczała się jedynie do otrzymywania faktur spełniających wymagane przesłanki formalne, chociaż podatnik przedstawił całą dokumentację dotyczącą spornych transakcji, a organ podatkowy odrzucił inne dowody przedstawione przez podatnika w toku postępowania podatkowego?

5)

Czy w świetle przywołanych przepisów dyrektywy VAT oraz podstawowej zasady pewności prawa ustalenie, dokonane w odniesieniu do doświadczenia należytej staranności, że wystawca faktury nie prowadzi działalności gospodarczej, może być uznane za obiektywną okoliczność, jeżeli organ podatkowy uzna, że nie udowodniono faktycznego dokonania (a zatem rzeczywistego istnienia) transakcji gospodarczej – która została udokumentowana za pomocą faktur, umów i innych dokumentów księgowych, a także korespondencji, i która została potwierdzona oświadczeniami spółki prowadzącej magazyn, a także członka zarządu i pracownika podatnika – przy czym organ podatkowy opiera się wyłącznie na oświadczeniu członka zarządu spółki bądźcej dostawcy zaprzeczającego istnieniu takiej transakcji, bez uwzględnienia okoliczności, w których oświadczenie to zostało złożone, interesów skądającego oświadczenie, ani faktu, że zgodnie z dokumentami znajdującymi się w aktach sprawy skądający oświadczenie sam założył spółkę, a zgodnie z dostępnymi informacjami w imieniu spółki działał pełnomocnik?

6)

Czy przepisy dyrektywy VAT dotyczące odliczenia tego podatku należy interpretować w ten sposób, że w przypadku, gdy organ podatkowy stwierdzi w trakcie postępowania podatkowego, że towary wykazane w fakturach są pochodzenia wspólnotowego, a podatnik jest drugim uczestnikiem łańcucha [dostaw], konstrukcja tego modelu – mając na uwadze, że towary

pochożenia wspólnotowego s? zwolnione z VAT, w ten sposób, że pierwszy w?gierski nabywca nie jest uprawniony do odliczenia VAT, a mo?e tego dokona? dopiero drugi uczestnik ?a?cucha – jest sama w sobie okoliczno?ci? obiektywn?, wystarczaj?c? dla udowodnienia oszustwa podatkowego, czy te? organ podatkowy musi w tym przypadku równie? wykaza? za pomoc? obiektywnych okoliczno?ci, który uczestnik lub uczestnicy ?a?cucha dopu?cili si? oszustwa podatkowego, jaki by? ich sposób dzia?ania oraz czy podatnik wiedzia? lub móg? o tym wiedzie? przy zachowaniu nale?ytej staranno?ci?

(1) Dz.U. 2006, L 347, s. 1.